



ת"פ 50534/11/13 - מדינת ישראל נגד מתן מנשה איאש

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"פ 50534-11-13 מדינת ישראל נ' איאש

בפני כב' השופטת ניצה מימון שעשוע
המאשימה מדינת ישראל
נגד מתן מנשה איאש ע"י ב"כ עו"ד פיניה
הנאשם

גזר - דין חלקי

הנאשם הורשע על יסוד הודאתו בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה ממש, כמפורט בכתב האישום המתוקן.

על פי האמור בכתב האישום המתוקן, בתאריך 4.5.11 בשעה 11:30 בערך ניגש הנאשם אל המתלונן, במקום עבודתם המשותף במוקד שירות לקוחות, וחבט בראשו של המתלונן באמצעות קסדה.

המתלונן ניסה להימלט מהנאשם, תוך שהנאשם בעקבותיו.

עובד אחר שהגיע למקום מנע מהנאשם להתקרב למתלונן.

בעקבות מעשיו של הנאשם נגרם למתלונן חתך קטן ברקתו השמאלית מעל לגבה.

בדיון הוסכם כי הנאשם יישלח לקבלת תסקיר שירות המבחן, כאשר המאשימה תעתור לעונש מאסר בפועל, מאסר על תנאי וקנס, והנאשם יוכל לטעון באופן חופשי.

עברו הפלילי של הנאשם

לבית המשפט הוגש גליון המרשם הפלילי של הנאשם לפיו לנאשם 6 הרשעות קודמות, ושני תיקים נוספים בהם נשפט ללא הרשעה בבית משפט לנוער.

בשנת 2004 נשפט בבית משפט לנוער בעבירה של דרישת נכס באיומים, ללא הרשעה.

בשנת 2005 נשפט בבית משפט לנוער בגין עבירות של חבלה כשהעברין מזויין ופציעה, ללא הרשעה.



בשנת 2007 נשפט בבית משפט צבאי והורשע בעבירה של העדר מן השרות ללא רשות ונגזרו עליו 35 ימי מאסר.

בשנים 2008-2010 הורשע שלוש פעמים בעבירות של גניבה, החזקת כלי פריצה, החזקת נכס החשוד כגנוב, החזקת אגרופן או סכין והיזק לרכוש. נדון למע"ת וקנסות.

בשנת 2013 הורשע בעבירות של נהיגה בזמן פסילה, גניבה, פריצה לבניין שאינו דירה, היזק לרכוש במזיד, החזקת אגרופן או סכין, הפרעת שוטר במילוי תפקידו. הוארכו ארבעה מאסרים מותנים שהיו תלויים נגדו ונדון לשל"צ של 200 שעות, צו מבחן לשנה, קנס, פיצוי למתלוננים ופסילת רשיון.

תסקיר שירות המבחן

מהתסקיר עולה כי הנאשם כבן 28, מתגורר בפתח תקוה ומועסק כמוכר בחנות למוצרי אלקטרוניקה.

הנאשם בן להורים הגרושים מזה כ-10 שנים והקשר עם אביו תואר כקשר מרוחק.

אמו מתגוררת ברעננה עם 3 אחיו, בהם אחות בכורה בעלת צרכים מיוחדים הנזקקת לטיפול בני המשפחה. אמו ואחיו של הנאשם נתפסים כדמויות משמעותיות בחייו והקשר איתם תקין לתיאורו.

לדברי הנאשם תהליך גירושי הוריו ותשומת ליבם אשר רוכזה באחותו הבכורה השפיעו על תפקודו, ובהעדר יד מכוונת ותומכת פנה לאלכוהול החל מגיל 14 ובהמשך החל לצרוך סמים.

הנאשם מסר כי סיים 12 שנות לימוד ושירת שירות מלא כנהג (לא הוצגו אישורים).

לאחר שחרורו עבד בעבודות שונות ובהן שנתיים בחברת תקשורת בתחום המכירות שם גם בוצעה העבירה המיוחסת לו בתיק הנוכחי ומזה כשנה מועסק כמוכר בחנות למוצרי אלקטרוניקה (הוגשו שני תלויי שכר 04/14 ו-07/14).

הנאשם מוכר לשירות המבחן מתסקירים קודמים אשר נערכו בעניינו בין השנים 2011-2013 ואף הועמד בצו מבחן.

נסקר עברו הפלילי כפי שמופיע במרשם שנזכר לעיל.

צוין כי למעט התיק הנוכחי לא עומדים כנגד הנאשם תיקי מב"ד נוספים.

בשנת 2011, לאחר שהורשע בעבירות רכוש, הופנה על ידי שירות המבחן לטיפול בהתמכרויות במסגרת הקהילה לנפגעי סמים "מלכישוע" שם שהה כשנה, אך הורחק מהטיפול בעקבות קשייו לעמוד בדרישות המסגרת. בהמשך, לאור רצונו של הנאשם לשוב ולהשתלב בטיפול בבעיית התמכרותו, שולב במרכז לטיפול בהתמכרויות ב"בית חוסן" שבנתניה ובמקביל בטיפול פרטני באגף הרווחה ברעננה.

לאור התמדתו בטיפול הועמד בצו מבחן למשך שנה במסגרתו השלים בחודש 1/14 את הטיפול אותו החל. כמו כן הוטל



עליו צו של"צ של 200 שעות אותן ביצע כנדרש. בדיקת שתן אשר נתן בשירות המבחן נמצאה נקייה משרידי סם.

משיחת שירות המבחן עם הנאשם לגבי העבירה הנוכחית עולה כי העבירה בוצעה קודם לתהליך הטיפול אשר עבר, עת עשה שימוש אינטנסיבי בחומרים ממכרים עם קושי לווסת את כעסו, ופגע במתלונן בהמשך לזיוכוח אשר הסלים ביניהם. הנאשם לקח אחריות על ביצוע העבירה והביע חרטה על מעשיו ועל הפגיעה במתלונן.

הנאשם מסר כי מאז ביצוע העבירה עבר טיפול משמעותי שהתייחס הן להתמכרותו והן לדפוסי התנהגותו הבעייתית וכיום מקיים, לדבריו, אורח חיים נורמטיבי.

להערכת שירות המבחן רמת הסיכון להישנות התנהגות אלימה הינה נמוכה, ומידת החומרה הצפויה של תוצאות האלימות הינה בינונית. זאת, לאור הטיפול שעבר במסגרת צו המבחן אשר סייע לנאשם לבצע שינוי באורח חייו ודפוסי ולהיגמל משימוש בסמים.

בבסיס הערכה זו נבדקו כגורמי סיכון - תפקודו, דפוסי ניהול קשרים בינאישיים, היסטוריה עבריינית והתמכרותו בעבר לאלכוהול ולסמים למול גורמי סיכוי לשיקום, ובהם - השלמת תהליך טיפולי משמעותי והקניית כלים אפקטיביים להתמודדות עם קשיים ללא שימוש בחומרים ממכרים, הבנת המעשים והשלכותיהם וכן העובדה כי הנאשם מנהל חיים תקינים ויציבים בשנתיים האחרונות.

לאור האמור לעיל לא ניתנה המלצה טיפולית בעניינו של הנאשם והומלץ על ענישה בדרך של של"צ, לצד ענישה מותנית.

ההערכה היתה כי ענישה זו תשמר את שיקומו של הנאשם בכך שיוכל להמשיך את עבודתו מחד גיסא, ומאידך תהווה ענישה קונקרטיית חינוכית אשר מחברת בין התנהגותו בעבירה לבין תוצאותיה בדרך של תרומה חברתית.

בהסכמת הנאשם גובשה תכנית של"צ בהיקף של 180 שעות במסגרתה ישולב בעבודות אחזקה ביחידה להתנדבויות בעיריית פתח תקווה.

הראיות והטיעונים לעונש

במסגרת הטיעונים לעונש הוגש תצהיר נפגע העבירה.

כעולה מהתצהיר, ביום האירוע הגיע המתלונן למקום עבודתו כנציג בקשרי לקוחות בחברת "בזק בינלאומי" כפי שעשה במשך 3 שנים שקדמו לאירוע, ואשר בה הועסק גם הנאשם.

נטען כי המתלונן חש לפתע בחבטה חזקה אשר גרמה לו לזעזוע ודימום וראה את הנאשם עומד מולו ומתכוון לחבוט בו



שנית באמצעות קסדה.

נטען כי התערבות עובדים אחרים שהיו במקום מנעה את המשך מעשי האלימות של הנאשם.

נטען כי החבטה הייתה חזקה ביותר ועלולה הייתה לגרום לנזק בלתי הפיך עד קטלני, כדברי הרופא בחדר המיון.

נטען כי עד לרגע זה נעלמה מעיני המתלון סיבת השימוש באלימות ובריונות כלפיו על ידי הנאשם, וזאת ללא כל התגרות או התרסה מצדו.

המתלון טען כי המכה גרמה לו לצלקת מעל הגבה ולמבוכה במקום עבודתו. בנוסף נטען להעדרות ממושכת ממקום העבודה ופחדים מרעשים חזקים עד היום.

נטען כי חבטה כזו יכולה היתה להסתיים במוות לולא היה המתלון גדל גוף.

לאור זאת ולאור פוטנציאל הנזק הגלום בהתנהגות בריונית ועבריינית שכזו מבקש המתלון שלא להגיע להסדר טיעון עם הנאשם ולפעול על מנת שהצדק יעשה מקום בו ביקש הנאשם לפגוע באופן מסוכן ובריוני.

המתלון ביקש כי ייפסק לטובתו פיצוי כספי לדוגמא.

טיעוני המאשימה

ב"כ המאשימה טענה כי הנאשם יליד 1986, לחובתו הרשעות קודמות, לרבות בעבירות אלימות.

נטען לחומרת המעשים ולכך שרק בעזרת עובד אחר נכח במקום נמנעה פגיעה חמורה יותר במתלון. בנוסף נטען הנאשם פגע במתלון מתוך הבנת מעשיו, הבנת הפסול שבהם ומתוך יכולת להימנע מביצועם.

נטען כי במעשיו פגע הנאשם בזכותו היסודית של המתלון לאוטונומיה על גופו ולתחושת בטחון. ב"כ המאשימה טענה כי לא ברור מדוע ציין שירות המבחן כי הרקע לפגיעה במתלון הינו ויכוח אשר הסלים, עת בכתב האישום אין כל אזכור לכך, אלא להיפך, התקיפה במתלון נעשתה לפתע, וללא תכנון מוקדם. ב"כ המאשימה התנגדה לטענת הנאשם בנקודה זו והפנתה להודאתו בכתב האישום המתוקן.

נטען כי מסוכנותו של הנאשם באה לידי ביטוי באימפולסיביות ובספונטניות שבה תקף את המתלון והטיח קסדה בראשו.

ב"כ המאשימה התייחסה לנגע האלימות שפשה במקומותינו עת סכסוכים קלים מסתיימים באלימות קשה, ונטען כי במצב זה מתפקיד בית המשפט לשגר מסר ברור ומרתיע באמצעות עונשים משמעותיים.

נטען כי מתחם הענישה ההולם בעבירות אלו הינו מאסר בפועל לתקופה משתנה ורכיבים נוספים.



נטען כי מהתסקיר עולה כי הנאשם לקח אחריות והביע חרטה וכן כי עבר תהליך גמילה, אך יחד עם זאת נטען כי יש לשים לב לתיאור שירות המבחן המצביע על התנהלותו של הנאשם ועל מסוכנותו.

נטען כי שירות המבחן לא בא בהמלצה טיפולית בעניינו של הנאשם.

ב"כ המאשימה הגישה את תצהיר נפגע העבירה שנזכר לעיל, בו פורטה הפגיעה במתלון ובקשתו שלא להקל עם הנאשם.

ב"כ המאשימה טענה כי בבוא בית המשפט לגזור את דינו של הנאשם, עליו לשים מול עיניו גם את מצבו של המתלון והשפעת האירוע על חייו מבחינה פיזית ונפשית.

נטען כי הודאת הנאשם והחיסכון בזמן שיפוטי, כמו גם ההליך הטיפולי אשר עבר, נלקחו בחשבון הן במסגרת תיקון כתב האישום לקולא והן בעמדת המאשימה לעניין העונש, אשר במקרים כגון אלה הינה גבוהה יותר.

ב"כ המאשימה רואה בהמלצת שירות המבחן כמרחיקת לכת ונטען כי יש בה כדי לשים להפקר מתלוננים אשר שמים מבטחם בבית המשפט אשר יטיל עונשים ראויים על המעשים שנעשו כנגדם.

נטען כי ענישה בהתאם למתחם שהוצג הינה הענישה הראויה, בעוד שעונש של צ אינו עונש ההולם את מעשי הנאשם.

לאור זאת עתרה ב"כ המאשימה לעונש של מאסר בפועל שלא יפחת משה חודשים, מאסר על תנאי ופיצוי בסך 5,000 ₪.

טיעוני הנאשם

ב"כ הנאשם טוען כי הנאשם עבר הליך טיפולי משמעותי ויוצא דופן, אשר החל בגמילה ב"מלכישוע", ולאחר מכן באגף ההתמכרויות בנתניה, תוך שמירה על קשר רציף עם שירות המבחן.

ב"כ הנאשם התייחס לתיק קודם של הנאשם אשר נדון בפני מותב זה - ת.פ. 10933-06-11.

נטען כי בית המשפט התייחס באריכות במסגרת גזר הדין באותו תיק להליך שעבר הנאשם, ולאור ההתרשמות החיובית מתהליך השיקום, הוחלט להאריך את המאסרים המותנים שהיו תלויים כנגד הנאשם.

ב"כ הנאשם טען כי מדובר באירוע משנת 2011 והיה נכון לצרף גם את התיק לתיקו הקודם של הנאשם, כך שהנאשם ינקה שולחן בטרם נכנס להליך שיקומי.

נטען כי דבר זה לא נעשה למרבה הצער וכתוצאה מכך הוגש כתב האישום הנוכחי כנגד הנאשם, אשר סיים הליך טיפולי,



השתלב במעגל העבודה ומנהל אורח חיים נורמטיבי ולא הסתבך מאז באף עבירה.

הוגשו מסמכים לעניין ההליך השיקומי שעבר הנאשם. נטען כי הנאשם עבר הליך שיקומי מוצלח ובמשך 4 השנים לא נפתח נגדו שום תיק גם לא ברמת המב"ד. נטען כי הנאשם מתמיד בהליך השיקומי ושומר על נקינות מסמים כפי שעולה מבדיקות השתן אשר מסר.

ב"כ הנאשם טען כי הנאשם לוקח אחריות על האירוע. בהתייחס לתצהיר נפגע העבירה, טען ב"כ הנאשם כי אין ממש בדברים לפיהם מדובר באירוע פתאומי.

נטען כי בעקבות ההליך המשפטי איבד הנאשם את מקום עבודתו הקודם ובהווה הוא מועסק בדפי זהב כסוכן מכירות.

נטען כי אינטרס השיקום של הנאשם הינו אינטרס שצריך להיות משותף למאשימה ולנאשם, ובפרט במקרה זה, בו הנאשם עבר הליך שיקומי מוצלח ומנהל אורח חיים נורמטיבי, ויש לאפשר לו להמשיך בכך.

לאור זאת עתר ב"כ הנאשם לאמץ את המלצת שירות המבחן ולהטיל על הנאשם של"צ בהיקף של 180 שעות.

בנוסף עתר ב"כ הנאשם להטלת פיצוי מתון ובמספר תשלומים, בהתחשב במצבו המשפחתי והכלכלי של הנאשם המקיים את עצמו באופן עצמאי.

דברי הנאשם

לדברי הנאשם, עבר דרך ארוכה של למעלה מ-3 שנים, במהלכן טיפל בבעיית התמכרותו והשתלב יפה בחברה. הנאשם ביקש להתחשב בכך שהעבירה בוצעה לפני ההליך הטיפולי והביע חרטה על מעשיו.

דין

המדובר בעבירת אלימות שבוצעה באמצעות חפץ כבד וכוונה לראשו של המתלונן, שהוא איבר רגיש ופגיע, ומטבע הדברים יכולה היתה מכה בחפץ כבד כזה לגרום למתלונן נזק מוחי חמור ונזקים בלתי הפיכים נוספים. אמנם, מדובר במכה יחידה, ואולם מכתב האישום המתוקן עולה כי הנאשם דלק אחרי המתלונן ולא הסתפק במכה זו, ורק התערבותו של אחר מנעה את המשך התקיפה.

השאלה אם לתקיפה האלימה קדם ויכוח מילולי כלשהו אם לאו אינה רלוונטית, שכן כבר נכתב רבות על הקלות הבלתי נסבלת של המעבר מויכוח או סכסוך מילולי כזה או אחר, על דברים של מה בכך, לביצוע עבירות אלימות חמורות ואף קטלניות, תופעה שהינה למרבה הדאבה חזון נפרץ בחברתנו ושומה על בתי המשפט להוקיעה ולהלחם בה על ידי

הטלת ענישה הולמת שתשקף את חומרת המעשים. העבירה אף הותירה במתלונן צלקת בפניו וטראומה נפשית.

מתחם הענישה בגין העבירה שביצע הנאשם נע בין מאסר קצר לריצוי בעבודות שירות לבין מאסר בפועל של עד 18 חודשים.

במקרה דנן, לנאשם עבר פלילי בעבירות אלימות אך עבר זה הינו ישן (משנת 2003), ולאחר ביצוע העבירה נשוא תיק זה עבר תהליך שיקומי ממושך מוצלח בתחום הגמילה מהתמכרויות.

הנאשם מתפקד באופן נורמטיבי ובשנתיים האחרונות לא נפתחו נגדו תיקים נוספים. כמו כן, הנאשם נטל אחריות וחסך זמן שיפוטי והוא נכון לפצות את המתלונן.

עם זאת, מדובר בנאשם שביצע עבירות רכוש ועבירות נגד הסדר הציבורי באופן חוזר ונשנה, בין השנים 2003-2011, בגין הועמד לדין שמונה פעמים, ובית המשפט כבר הלך לקראתו כברת דרך ארוכה בתיקו הקודם, עת הוארכו ארבעה מאסרים בפועל שהיו תלויים נגדו והוא ביצע עונש של"צ בלבד. הגם שכתב האישום הנוכחי טרם הוגש בעת מתן הכרעת הדין ו/או הטיעונים לעונש בתיק הקודם, והוא לא יכול היה לצרפו, אין זה סביר שבית המשפט היה מטיל עליו עונש זהה אילו צורף תיק זה.

הטלת ענישה מקלה פעם נוספת, בהתאם להמלצת שירות המבחן, תשדר לנאשם מסר לפיו הוא יכול לשוב ולפגוע בזולת, בין בגופו ובין ברכושו, ללא סנקציה ממשית מצד בתי המשפט.

לפיכך אני מורה על מתן חוות דעת הממונה על עבודות שירות בעניינו של הנאשם.

ניתן היום, י"ד אייר תשע"ה, 03 מאי 2015, במעמד הצדדים.